

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

EXANTHEEM EN KOORTS ALS GEVOLG VAN HUIDAANDOENINGEN BIJ MELKERS.

Ter aanvulling van de belangwekkende klinische les van prof. ZURHELLE in dit *Tijdschrift* van 16 Mei, heeft het misschien nut te herinneren aan een waarneming, welke ik eenige jaren geleden heb beschreven (*Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* 1931, II. 3137). Een veehouder kreeg een aantal pustels aan de handen, die aan vaccinepustels deden denken en met litteekenvorming genazen; eenige weken na het ontstaan van de pustels verscheen een papuleus exantheem aan het gezicht en de handen. De aanvankelijke gedachte hier met koepokken te maken te hebben, moest ik laten varen, daar de patiënt niet met koeien in aanraking kwam. Schapen waarmee hij veel in contact kwam, bleken te lijden aan een ziekte, die dr. BÜCHLI in de seruminrichting te Rotterdam op grond van proeven op dieren als peristomatitis pustulosa contagiosa (s. ecthyma contagiosum ovinum enz.) diagnosticeerde. Deze schapenziekte wordt door een filtreerbaar virus veroorzaakt; besmetting van menschen werd behalve door mij o.a. beschreven door OFFERMANN en WILLEMS.

De door prof. ZURHELLE besproken studie van STARK, TIESENHAUSEN, GOZANSKAJA, SKROKZY, SCHTSCHASTNY en ZUK heb ik gerefereerd in dit *Tijdschrift* 1934, III, blz. 4214. In dit referaat sprak ik het vermoeden uit, dat de atypische schapenpokken, die de Russische auteurs als oorzaak van hun gevallen van Melkerknoten aanwezen, misschien peristomatitis pustulosa contagiosa zijn geweest en ik wees er op, dat aan het virus van deze ziekte „als mogelijke oorzaak van het ontstaan van Melkerknoten zeker gedacht moet worden”. De waarneming van HENRY en BORY, welke prof. ZURHELLE beschrijft, schijnt deze meening te bevestigen.

De diagnostiek van ziekten, welke in den regel alleen bij dieren en slechts als uitzondering bij den mensch voorkomen, is door onbekendheid van de artsen met de veterinaire geneeskunde dikwijls buitengewoon moeilijk. Prof. ZURHELLE heeft stellig den op het platteland practiseerenden artsen door het schrijven van zijn klinische les een dienst bewezen.

J. R. PRAKKEN.

Amsterdam, Mei 1936.

COMMISSIE INZAKE BESTRIJDING VAN ONGEWENSCHTE AANBEVELINGEN OP HET GEBIED VAN GENEESKUNDE EN GENEESMIDDELEN.

Geachte Collegae!

Namens de Commissie inzake Bestrijding van ongewenschte aanbevelingen op het gebied van geneeskunde en geneesmiddelen richt ik mij tot U met het verzoek, aan mijn adres mededeeling te willen doen van alles wat te Uwer kennis mocht komen in verband met het arbeidveld der genoemde Commissie en wat U van belang voorkomt ten aanzien van de Volksgezondheid. Terwijl wij ons ten zeerste aanbevolen houden voor Uw medewerking en slechts met de uiterste discretie gebruik zullen maken van Uw gewaardeerde inlichtingen,

gaarne Uw dw.

G. E. WINDEMULLER,
secretaris.

Vaassen, 23 Mei 1936.

RUPTUUR VAN EEN INTERSTITIEEL VROUCHTZAAC.

Dr. CHR. VAN GELDEREN beschrijft in het *Tijdschrift* No. 20 een geval van gescheurden, interstieel vruchtzak en zegt o.a. dat beschrijvingen van praeparaten van ongestoorde interstieele graviditeit zeer zeldzaam zijn, dat de vruchtzak meestal barst en dat dan gewoonlijk de vrouw sterft. Ik kan deze zienswijze volkomen deelen. In het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1926, tweede helft, No. 24, heb ik twee